

HARIJS TUMANS: MUMS
IR JĀIEGŪST SAVA VALSTS!

KAS PLŪKS LAURUS
«SPĒLMAŅU NAKTĪ»

MĀJAS

VĒZI
ĀRSTĒ
KĀ «SŪNU
CIEMĀ»

SAUDZĒ ZEMI,
GATAVO
DĀVANAS PATS!

Juris Kulakovs:

pensijā iet
netaisos!

NR. 47 (629) 23. – 29.11.2017.

LATVIEŠI
LEDUS KARĀĻA
GALMĀ

Vizieris

NEŽĒLĪGAIS
TRILLERIS
«ZELTA ZIRGS»

 LATVIJAS
MEDIJI

ISSN 1691-0931 1,19 €
9 771691 093008 47

Girts Kasparāns

Bohēma nav nekāda plēgurošana, uzsver grupas "Pērkonis" līderis JURIS KULAKOVS, kurš ilgus gadus baudījis rokmūzikas zvaigznes cienīgu dzīvesveidu. Tagad, pietuvoties 60 gadu jubilejai un nokļuvus vectētiņa kārtā, Juris vēl nedomā par došanos pelnītā atpūtā, jo klausītāji joprojām vēlas redzēt viņu uz skatuves. 26. novembrī Cēsīs notiks "Kulakova nakts" koncerts.

Foto: Anda Krauze, publicitātes foto, no personiskā arhīva

Dzīve vienmēr ir krāsaina

Ar nopelniem bagāto mākslinieku tiekamies viņa "penthausā" jeb Maskavas priekšpilsētas 9. stāva dzīvoklī, no kura pavaras skaists skats uz Daugavu un Latvijas Televīzijas torni. Juris šeit mitinās ar mīloto sievieti Lilitu jeb Lili, ar kuru ir kopā jau vairākus gadus. Viņa istabā lielu daļu telpas aizņem sintezatori, uz kuriem Juris atsvaidzina iemaņas veco skaņdarbu spēlēšanā un mēģina radīt jaunus. Kad vaicāju, vai daudzdzīvokļu nama kaimiņiem nav iebildumu pret komponista daiļradi, Kulakovs atbild, ka sintezatoru skaļumu iespējams regulēt, tādēļ viņš cenšas uzvesties pieklājīgi un netraucēt kaimiņus.

Iepriekšējā dzīvesvietā Čaka ielā tas gan ne vienmēr bijis pa spēkam, jo tur Kulakova dzīvoklī ir istas pirmās brīvvalsts laika klavieres, no kurām iespējams izvilināt patiesi iespaidīgu troksni. "Reiz kāpņu telpā satiku kaimiņieni, kura žēlojās: "Nebūtu tik traki, ja jūs spēlētu kaut ko skaistu, piemēram, "Pie dzintara jūras", bet jūs pa naktīm spēlējat savas komponista lietas." Citreiz mums ballītē nakts vidū pazuda elektrība, jo augstāva kaimiņš, bijušais ugunsdzēsēju virsnieks, nevarēja aizmigt un izskrūvēja manam dzīvoklim korķus," atceras Kulakovs.

Mūzika dažādām paaudzēm

Dzīvoklī uz palodzes redzama "Zelta mikrofona" balva, ko "Pērkonis" pirms dažiem gadiem saņēma par mūža ieguldījumu Latvijas mūzikā. "Tas bija mājiens ar slotas kātu, ka mums laiks doties pensijā," smejas Juris, bet ne viņš, ne pārējie "Pērkonis" dalībnieki nekādā pensijā vēl netaisās. 26. novembrī Vidzemes koncertzālē "Cēsīs" notiks "Kulakova nakts", kurā klausītāji varēs baudīt viesu priekšnesumus un iemīļotās "Pērkonis" dziesmas: "Balāde

Juris Kulakovs ar grupas "Pērkonis" kolēģiem turpina priecēt klausītājus jau vairāk nekā 30 gadu.

MŪZIKAS UN MĀKSLAS PASAULĒ PĀRSVARĀ IR ĻOTI JŪTĪGI CILVĒKI. TAČU BOHĒMA NAV NEKĀDA PLĒGUROŠANA. TĀ IR LIELISKA SABIEDRĪBA, RADOŠI CILVĒKI, KAS MEKLĒ SAVU CEĻU. JĀ, MĒS VARAM IEDZERT, BET TAS NENOZĪMĒ BRUTĀLU PIEDZERŠANOS.

par gulbi", "Slidotava", "Zaļā dziesma", "Labu vakar" un daudzas citas. Visas biļetes uz šo koncertu jau ir izpārdotas, taču "Pērkonis" daiļrades cienītājiem nav jākrīt izmisumā: nākamgad, kad gan Kulakovs, gan grupas soliste Ieva Akurātere svinēs 60 gadu jubileju, viņiem ielānāta koncertu turneja, kurai dots nosaukums "Gandrīz tautasdziesma".

Daudzas no "Pērkonis" dziesmām tiešām ir teju tautasdziesmu statusā, jo vairākums latviešu tās zina no galvas un var braši dungot līdz. "Koncertos redzam, ka mūsu dziesmas ir iecienītas jau vairākās klausītāju paaudzēs, uz mūsu koncertiem nāk arī jaunieši, kas šo dziesmu sacerēšanas laikā vēl nebija dzimuši. Viens paziņa man atstāstīja sarunu: "Tēvs saka

meitai: "Iešu uz "Pērkonis" koncertu." Meita prasa: "Kas tas tāds "Pērkonis"? Uzliec, gribu paklausīties." Noklausījusies dažas dziesmas, viņa saka: "Jā, interesanti. Es arī gribu uz koncertu!"

Raimonda Paula skolnieks

Kulakovs norāda, ka "Pērkonis" dziesmas izklausās vienkāršas un viegli iegaumējamas, taču kompozīcijā tās nebūt nav primitīvas, jo dziesmu autori balstījušies uz pamatīgām mūzikas vēstures zināšanām un akadēmiskās mūzikas pieredzi. Kolēģi teikuši Kulakovam, ka viņš ir pārāk izšķērdīgs, jo vienā dziesmā pamanās iepīt muzikālās tēmas, ar kurām pietiktu trim dažādām dziesmām. "Mūsu priekšrocība ir tā, ka "Pērkonis" dalībniekiem bija laba muzikālā izglītība.

Tādēļ varu tikai izteikt savu pateicību godavīram Imantam Kokaram, kurš padomju laikā bija Valsts konservatorijas rektors. Kompartijas funkcionāri pieprasīja, lai mani izmet no konservatorijas, bet Kokars mani aizstāvēja, laikam redzēja, ka man ir talants."

Kulakovs arīdzan lepojas, ka savulaik bijis Raimonda Paula "oficiālais students", apguvis klavierspēles iemaņas konservatorijas džeza klavieru klasē. Maestro tolaik bija tikai četri šādi mācekļi, un Kulakovs ar kolēģiem spēlēja ne tikai džeza improvizācijas, bet arī klasiskās mūzikas skaņdarbus. "Arī māksliniekiem, lai viņš varētu uzgleznot modernu portretu, ir jāzina klasiskās glezniecības pamati, nepieciešamas anatomijas zināšanas utt. Tāpat arī mūzikā jāapgūst dažādas tehnikas."

Teicamnieka sindroms

Kulakovs atzīst, ka viņu tracinā, ja mūziķi pavirši izturas pret savu darbu. "Es esmu perfekcionists, laikam tā izpaužas mans "teicamnieka sindroms". Nesen man piezvanīja viens mūziķis, kurš stāstīja, ka sarakstījis lielisku dziesmu, bet aranžējums viņu īsti neapmierina. Viņš man prasa, kas ir stīgu kvartets, tad nu nācās skaidrot, ka tās nav četras vijoles!"

Teicamnieka sindroms Jurim varētu būt no mammas, kas ilgus gadus bijusi skolotāja Līvānos (turpat par skolotāju strādā arī Jura māsa Maija). Padomju laikā, kad Kulakovs kāpa uz skatuves, no apzinīgā skolnieka tēla bija palikušas Jurim raksturīgās brilles, bet brīvdomīgu iespaidu atstāja garās matu cirtas, kas tolaik bija dumpības izpausme. Kulakovs atceras, ka reiz ar "Menuetu" aizbraukuši uz Vissavienības festivālu Kijevā, ko translēja padomju Centrālā televīzija. "Atnāca režisors un teica: "Šos zēnus vajag aizsūtīt uz

DZĪVE VIENMĒR IR KRĀSAINA. JA TĀ NAV, VARAM PAŅEMT OTAS UN IZKRĀSOT.

frizētavu!" Matus nenogrieza pavisam, bet krietni un bez stila izjūtas apšķērēja. Mana mamma vēl ilgi pēc tam teica: "Dēliņ, cik labi būtu, ja tu uztaisītu tādu frizūru, kāda tev bija pēc Kijevas brauciena!"

80. gados "Pērkonis" kļuva par dumpīgās jaunatnes iecienītu grupu, kas atmodas priekšvakarā mūziķiem nozīmēja ievērojamas nepatīkšanas. Valdošais režīms iekļāva "Pērkonu" aizliegto grupu sarakstā, it sevišķi pēc 1985. gada koncerta Ogres estrādē, kas beidzās ar vilciena demolēšanu un atspoguļots Jura Podnieka

filmā "Vai viegli būt jaunam?".

Dumpinieku dzeja

Dumpinieka gars vieno Kulakovu ar tautas mīlēto dzejnieku Eduardu Veidenbaumu, kura 150 gadu jubileja nesen tika svinēta daudzviet Latvijā. "Veidenbaumu es sajūtu kā savu gara radinieku. Viņa dzejoļos ir ļoti daudz filozofijas, pat dzejoļos, kuros viņš koķetē ar alus dzeršanu. Ja cilvēkam ir slikta humora izjūta, viņš nekad nesapratīs Veidenbaumu." Kulakovs uzsver, ka Veidenbaums bija ļoti labi izglītots, bija apguvis vairāk nekā pusduci valodu, arī sengrieķu un latīņu, tādēļ varēja lasīt Horāciju oriģinālvalodā. "Latviešu dzeja viņu garlaikojā, tādēļ viņš sarakstīja dzejas rindas "Mums, latviešiem, dzejnieku milzīgs bars!"

Kulakovs savām dziesmām vienmēr izvēlējis patiešām augsta līmeņa dzeju (Veidenbaums, Jānis Ziemeļnieks, Māris Čaklais, Klāvs Elsbergs, Māris Melgalvs). Juris stāsta, ka 1. decembrī uzaicināts uz Strenčiem, lai piedalītos muzikālā uzvedumā ar Jāņa Ziemeļnieka dzeju (šogad Ziemeļniekam tiek svinēta 120 gadu jubileja, bērnībā dzejnieks dzīvojis un mācījies Strenčos).

Veidenbaums un Ziemeļnieks, arī Elsbergs un Melgalvs ir no tās latviešu dzejnieku plejādes, kuru mūžs aprāvās krietni pāragri; nereti to veicināja dažādas atkarības un pārāk liela aizraušanās ar apreibinošo vielu lietošanu. Kulakovs nav slēpis, ka arī viņam bijušas problēmas ar pārmērīgu alkohola patēriņu, bet jautājumā par nāves un mūžības tēmu ir noskaņots filozofiski. "Katram no mums kādreiz pienāks gals, un īsto brīdi mēs neviens nezīnām." Kā traģisku piemēru viņš min ilggadējo "Pērkonu" skaņu režisoru Ilmāru Āboliņu, kurš ar četriem ģimenes locekļiem gāja bojā sprādzienā Saulkrastos. Policija uzskata, ka sprādzienu izraisīja neuzmanīga apiešanās

Kulakova meita Justīne arī izvēlējusies saistīt dzīvi ar mūziku. Justīne dzīvo Šveicē, kur ieguvusi teicamu izglītību vijolspēles jomā.

ar pirotehniku, bet Kulakovs apšaubā versiju, ka tas bijis nelaimes gadījums. Pēc viņa domām, kāds pielicis roku pie sprādziena sarīkošanas, jo Āboliņš pret savu pirotehniķa darbu vienmēr izturējies ar lielu atbildību un nebūtu pieļāvis tik rupjas kļūdas bīstamo vielu glabāšanā.

Himnas autors

Par sevi Kulakovs neuztraucas, jo viņa dzimtā ir ilgdzīvotāji. Viņš lepojas ar mammu, kurai tūlīt jau 90. Viņa ilgus gadus strādāja ar Līvānu skolēniem. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ Kulakovs jūtas īpaši pagodināts par viņam uzticēto iespēju veidot vairākus skaņdarbus nākamā gada Dziesmu un deju svētkiem. "Pret šo darbu izturējos ārkārtīgi atbildīgi, jo šis mūzikas pavadībā dejos tūkstošiem dejotāju."

Vai kāds no jaunāko laiku skaņdarbiem kādreiz kļūs par Dziesmu svētku repertuāra klasiku, tāpat kā "Saulē, Pērkonis, Daugava" vai "Manai dzimtenei"? "To rādīs tikai laiks." atzīst Kulakovs. "Piemēram, Ēriks Ešenvalds ir augstākā līmeņa meistrs."

Šobrīd saasinājušās diskusijas par mūsu valsts himnu "Dievs, svētī Latviju": vieni iesaka noteikt standartu himnas izpildīšanai, bet citi rosinā nomainīt himnu ar kādu mūdrāku melodiju, piemēram, "Saulē, Pērkonis, Daugava". Kulakovam šķiet, ka šīs diskusijas ir nedaudz smieklīgas. "Mūsu himnai nav ne vainas, tādēļ būtu mulķīgi to mainīt. Manuprāt, himnai jābūt tādai, lai to varētu nodziedāt katrs. Himnu var dziedāt gan solists bez jebkāda pavadījuma, gan koris ar simfonisko orķestri."

Kulakovs ir iesūtījis roku himnu rakstīšanā, jo sarakstījis himnu gan Līvānu pilsētai, gan savai Līvānu skolai. Dzimtā pilsēta viņu pagodināja, piešķirot Līvānu Goda pilsoņa statusu. "Kad rakstīju Līvānu himnu, daudz domāju, kas ir himna un kādai tai jābūt. Manuprāt, himna jādzied no sirds, godinot savu tēvzemi."

Cenšos atturēties

Kulakovs atklāj, ka daudzi Latvijas mūziķi viņam teikuši: "Pērkonu" mūzika viņiem bijusi būtisks iedvesmas avots.

Piemēram, savā daiļradē no Kulakova sacerētās mūzikas iedvesmojās "Prāta vētra", Mārtiņš Freimanis un grupa "Tumsa", kā arī daudzi citi. Mārtiņš Freimanis jau vairākus gadus nav mūsu vidū, jo bohēmiskais dzīvesveids bija novājinājis viņa organismu, kas nespēja izturēt saslimšanu. Lidzīgas likstas piemeklējušas ne vienu vien mūziķi, kam alkohols kļuva par neatņemamu dzīves sastāvdaļu.

"Mūzikas un mākslas pasaulē pārsvarā ir ļoti jūtīgi cilvēki. Taču bohēma nav nekāda plēģurošana. Tā ir lieliska sabiedrība, radoši cilvēki, kas meklē savu ceļu un ar cieņu izturas cits pret citu. Jā, mēs varam iedzert, bet tas nenozīmē brutālu piedzeršanos." Pirms dažiem gadiem Kulakovs kādā intervijā stāstīja, ka alkoholi esot izdomājis Dievs, arī Jēzus pirmais

brīnumdarbs bija ūdens pārvēršana vīnā. Tādēļ rīts jāšāk ar šampanieti, bet tālāk jāturpina no gaišākā vīna uz tumšāko. Diemžēl no šāda dzīvesveida krietni cietušas Kulakova aknas, tādēļ pagājušogad viņam ilgāku laiku nācās pavadīt slimnīcā. Ārsti brīdināja, ka pārmērīgai alkohola lietošanai jāliek punkts. "Tagad cenšos atturēties no alkohola. Gadu nelietoju nemaz, šobrīd tikai simboliski," stāsta Kulakovs.

Lepojas ar meitu

Cilvēki, kas atmetuši dzeršanu, nereti kļūst nigri un ar visu neapmierināti, bet Juris noliedz, ka dzīve bez alkohola kļuvusi pelēcīgāka. "Dzīve vienmēr ir krāsaina. Ja tā nav, varam paņemt otas un izkrāsot."

Lai parādītu, ka tas domāts arī burtiskā nozīmē, Juris pievieno dzīvokļa sienas, uz kuras saimējis, futbola terminoloģijā

runājot, dzeltenās un sarkanās kartītes. Tas ir vēstījums viņa dzīvesbiedrei Lilitai, ja viņa pateikusi ko, pēc Jura domām, kaitinošu. "Lili ir karstasinīga sieviete, pēc horoskopa Uguns zīme, savukārt man ir Zemes zīme. Taču sadzīvojam diezgan labi," stāsta Juris. Abi iepazinušies pirms pieciem gadiem Lilitas vārdadienā Akuratera muzejā, kur Jurim bija uzstāšanās. "Vakars beidzās koncertbārā "Laternu stundā", kur es viņu uzaicināju uz deju, un tā tas viss sākās."

Kulakovam pagātnē ir divas šķirtas laulības (ar arhitekti Lieni Kulakovu un mākslas zinātnieci levu Kalniņu), no pirmās laulības viņam ir meita Justīne, kura dzīvo Šveicē. Kulakovs lepojas, ka meita ir talantīga vijolniece, ieguvusi divus maģistra grādus. Arī viņas vīrs ir vijoles maģistrs, poļu izcelsmes francūzis Dāvids.

Pagājušogad viņi salaulājās, un Justīne laidusi pasaulē Kulakova pirmo mazbērnu, kurš kristīts ar veseliem trim vārdiem Leons Karls Juris.

Vectēva statuss un 60 gadu jubilejas tuvošanās (tā apritēs nākamā gada maijā) gan vēl nenozīmē, ka Juris jūtas vecs. Viņš atzīst, ka nemaz nezina, no kāda vecuma varēs doties pensijā. "Man ir smieklīgi iedomāties sevi pensionāra lomā. Ja esmu brīvmākslinieks, tad būšu līdz mūža galam. Ja cilvēki vēl gribēs klausīties mūsu dziesmas, ļoti labi, ja ne, tad ne."

Publikas atsaucība "Pērkonu" koncertos gan liecina, ka Kulakovam par aizmirstību vēl ilgi nebūs jāuztraucas. "Ja redzu, ka publika novērtē mūsu dziesmas, tas ir ļoti sirsnīgi un aizkustinoši. Tādos brīžos jūtu, ka esmu paveicis kaut ko vērtīgu, ko nevaru atņemt."

SIEVIETES.
DRAUDZENES.
VĀJIBAS UN AIZRAUŠANĀS –
KANĀLĀ 2!
MĪLAM DZĪVI!